

Vid närmare eftertanke, glöm inte din omtanke!

I vardagens stress finns en risk att vi glömmert bort oss själva och kanske är det där, inom oss, som vi finner svaret på den obalans som vi kan uppleva att vår värld befinner sig i?

Genom historien har den mänskliga vardagen fyllts med allehanda utmaningar. Många gånger kan dessa problem härledas till de sju dödssynderna. När stater hamnar i krig med varandra kan det bottna i både högmod och girighet. Konflikter mellan människor kan härledas till avund och vrede. Vällust, frosseri och lättja kan ge den enskilde människan ett behagligt liv i måttliga mängder, men när det blir för mycket kan det skapas en både fysisk och mental obalans som bidrar till att medmänniskor inte bemöts med respekt.

De utmaningar som vi har idag med extremt väder, pandemi, arbetslöshet och gängkriminalitet är stora och påverkar oss negativt. Det låter hemskt att skriva det, men magnituden av eländet är relativt. Vi kan ha det hur tufft som helst, nästan, men i jämförelse med nutida krigshärdar, naturkatastrofer och mänsklig misär på andra håll i världen så har vi det rätt så bra. Ställer vi detta i kontrast till historien kan vi också se att det på många sätt och vis var bättre förr, men inte när det kommer till teknologi och levnadsstandard. Att växa upp på en stenig åker i Sverige under mitten av 1800-talet var ingen dans på rosor, för att ta ett exempel, och det bidrog till att en och en halv miljon svenskar under de kommande 70 åren lämnade landet för något bättre.

Den typen av migration ser vi inte i Sverige idag, men på många andra håll i världen är det inte långt ifrån.

Frågan är varför det är som det blivit? Inte kan det väl ha med dödssynderna att göra? Ta naturkatastrofer som ett exempel, de har skapats av moder jord och kan väl inte härstamma från människan? Här går åsikterna isär, men många (inklusive kloka forskare) menar att det är vi själva genom vårt bidrag till klimatförändringarna som gör att klimatet är som den är. Hur det med pandemin då? Ja, det

finns de som menar att viruset skapades i ett laboratorium, medvetet, för att skada. Oavsett om det är sant eller inte kan faktiskt de flesta otrevligheter härledas tillbaka till oss människor om vi tänker efter.

Hur ska vi komma till bukt med alla utmaningar? Självklart har jag inget facit, den som har det kommer få ära och berömmelse utan dess like. Jag söker inte denna typ av kändisskap utan jag vill hitta en riktpunkt. Främst för mig själv, kanske kan andra ha nytta av den och eventuellt hela vårt samhälle?

Det jag har att komma med är ingen raketforskning, det är självklarheter, men ibland behöver vi både skriva och muntligen uttrycka det som vi alla redan vet.

Vår tid på jorden som människor är begränsad, imperier går förr eller senare under, tidsepoker går i graven och solen kommer sluta lysa på oss om fem miljarder år. Inget varar för evigt och det är det som är nyckeln till min riktpunkt för framtiden.

Tiden springer fram och många av oss riskerar att titt som tätt fastna i vardagens accelererande loop av måsten. Det finns en överhängande risk att vi blir fartblinda. Vi måste därför beakta oss själva, vår tid för reflektion och vår eftertanke för den egna hälsans skull.

När vi som enskilda människor hittar vår inre balans och kan navigera i vardagens gytter av allt vi ska uppnå, mäktar vi också med att se våra medmänniskor på djupet.

Vi behöver alla prioritera omtanke. Omtanke om naturen, om världen och om de människor och djur som finns i den. Om vi visar omsorg och hänsyn riskerar vi att styras mindre av de traditionella dödssynderna som bidrar till osämja, konflikt och förfall.

När fler hittar denna riktpunkt och lever ut den, kommer det sprida sig som ringar på vattnet i olika sammanhang. Kanske, kanske, kan det skapa bättre förutsättningar för oss att göra något ännu bättre av den korta tid vi har: som människor, som samhälle och som civilisation.

Anders Gréen
andersgreen.eu